
Postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 11 lipca 1996 r.

Palestra 41/1-2(469-470), 271-272

1997

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ORZECZNICTWO DYSCYPLINARNE

■ Postanowienie Sądu Najwyższego – Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 11 lipca 1996 r.

Sąd Najwyższy – Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym 11 lipca 1996 r. kasacji obwinionego X.Z.

od orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego dla adwokatów z dnia (...).

postanowił: pozostawić kasację bez rozpoznania

Uzasadnienie:

X.Z. wniósł kasację od orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego dla spraw adwokatów z dnia (...) zarzucając rażące naruszenie § 26 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 listopada 1983 r. w sprawie postępowania dyscyplinarnego przeciwko adwokatom i aplikantom adwokackim (Dz.U. Nr 68, poz. 307), art. 9 i 357 k.p.k. oraz domagał się przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Dyscyplinarnemu Okręgowej Izby Adwokackiej w Y. Jako podstawa prawna kasacji wskazany został art. 4 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o zmianie Kodeksu postępowania karnego, ustawy o ustroju sądów wojskowych, ustawy o opłatach w sprawach karnych i ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz.U. Nr 89, poz. 443 ze zm.) w związku z art. 91 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz.U. Nr 16, poz. 124 ze zm.) i art. 463 § 1 k.p.k.

Naczelna Rada Adwokacka w piśmie z dnia (...) stanowiącym odpowiedź na kasację obrońcy obwinionego X.Z., nie uznała kasacji za zasadną, bowiem zaskarżone orzeczenie jest tożsame z wyrokami Sądu Wojewódzkiego w D. z dnia (...) i Sądu Apelacyjnego w B. z dnia (...) w części dotyczącej uznania obwinionego X.Z. winnym przestępstw natury kryminalnej. W tych warunkach, Naczelna Rada Adwokacka stwierdziła, że udział obwinionego w rozprawie, na której zapadło orzeczenie dyscyplinarne, nie był konieczny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 463 § 1 w brzmieniu ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o zmianie Kodeksu postępowania karnego, ustawy o ustroju sądów wojskowych, ustawy o opłatach w sprawach karnych i ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz.U. Nr 89, poz. 443 ze zm.), zwanej dalej ustawą o zmianie k.p.k., kasacja może być wniesiona od prawomocnego orzeczenia sądu odwoławczego kończącego postępowanie sądowe. Oznacza to, że ustawodawca wprowadził instytucję kasacji od karnego postępowania sądowego, rezygnując jednocześnie z rewizji nadzwyczajnej.

Zasada ta nie została jednakże powtórzona dla postępowań dyscyplinarnych. Przepis art. 4 ustawy o zmianie k.p.k. postanawia bowiem, że ilekroć ustawa szczególna przewiduje w postępowaniu dyscyplinarnym rewizję nadzwyczajną, Sąd Najwyższy stosuje odpowiednio przy jej rozpoznaniu przepisy o postępowaniu kasacyjnym. Sformułowanie powyższe wskazuje, że pozostawiono w postępowaniu dyscyplinarnym instytucję rewizji nadzwyczajnej, a jedynie przy rozpoznawaniu jej należy stosować odpowiednio przepis o postępowaniu kasacyjnym.

Dotyczy to również spraw dyscyplinarnych adwokatów, którzy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej zgodnie z art. 80 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz.U. Nr 16, poz. 124 ze zm.), a art. 91 ust. 1 tej ustawy dopuszcza rewizję nadzwyczajną od prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego. Przepis ten nie został uchylony, ani zmieniony przez art. 4 ustawy o zmianie k.p.k., obecnie zmodyfikowano jedynie zasady rozpoznawania takich rewizji nadzwyczajnych przez odpowiednie stosowanie przepisów o postępowaniu kasacyjnym.

Sąd Najwyższy uznał zatem, że kasacja nie przysługuje od prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego dla spraw adwokatów i aplikantów adwokackich. Z tych też względów i na podstawie art. 467 § 3 k.p.k. wniesiona przez X.Z. kasacja, jako niedopuszczalna, pozostawiona została bez rozpoznania.